

Kan du komme med et bud på, hvorfor man i de senere år har set en ung generation af grønlandske kunstnere, der i stigende grad også behandler det at være grønlandsk og forholdet mellem Danmark og Grønland på en kritisk og satirisk måde?

Vi har med 30 års hjemmestyre og nu efter overgangen til Selvstyre haft en længere varende proces med at definere os selv. Og det betyder også at forholdet til Danmark bliver perspektiveret løbende. Vi har igennem processen haft mulighed for at revurdere forholdet til Danmark og den postkoloniale periode vi befinder os i. Og det betyder at det kommer til udtryk gennem kunsten, samt den brede samfundsmæssige debat. Jeg har selv oplevet den koloniale og postkoloniale effekt på mange forhold her i vores samfund, og det har naturligt også influeret mit arbejde indenfor kunsten.

Er de unge grønlandske kunstnere blevet mere internationalt orienterede end man har været vant til? Og hvilken betydning har det i så fald for den kunst, I laver?

Jeg mener at det er en naturlig del af processen idet alt ikke udspringer af Danmark, og det gør jo, at vi i vores egen selvudviklingsproces også henter inspiration fra andre dele af verden. Og ikke mindst også gerne vil være i dialog med andre dele af verden end lige netop Danmark og danskere. Danmark har tidligere været den eneste indfaldsport ind og ud af Grønland, men vi har i dag helt andre muligheder – trafik gennem Canada og Island, samt ikke mindst internettet, som i den grad giver mulighed for at være i dialog med hele verden.